

Predica de la Krefeld Duminică, 05 martie 2006, 10.00

Laudă și mulțumiri Domnului. Aceasta este decizia din inimile noastre: să avem răbdare și să umblăm pe calea îngustă până la sfârșit, până vom ajunge la destinație. Ce face Domnul este bine făcut, și dacă El a început să lucreze în noi, El va și isprăvi. El îi cheamă afară pe ai Săi. Noi ne aflăm în timpul pregătirii. N-am ajuns încă la starea la care ne dorește Domnul, dar nici nu mai suntem cum am fost odată. Avem în urma noastră ani în care am crescut în harul lui Dumnezeu, în învățătură.

Astăzi trebuie să vă transmit saluturi din Cipru. Am fost în Cipru, în Larnaka, Nikosia, Lememos. Și despre aceste adunări mici, aproape ca niște adunări de casă, aș vrea să vă relatez numai ceea ce a fost cel mai bine. La ultima adunare a venit o familie...femeia vorbea bine limba engleză... ea citise deja niște broșuri de la noi, și femeia aceasta a spus: „Doamne, fă Tu ca omul care a scris broșurile acestea să vină încă odată la noi în țară, pe insula noastră, să vină la noi. Pentru că atunci, eu și casa mea vom fi mântuiți.” Știți ce s-a întâmplat? După adunare, femeia aceasta a venit cu întreaga familie (patru copii) în față, au îngenuncheat, toți au îngenuncheat și ne-am rugat. Prezența lui Dumnezeu a fost așa de puternică încât se putea simți și se putea trăi. A fost foarte frumos.

Avem apoi salutări din Nairobi, din Italia de la fratele Etienne, de la fratele Manfred din Chile. Știți cu toții că suntem în legătură cu mulți oameni de pe pământ, și ne bucurăm că Cuvântul lui Dumnezeu aleargă și împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Avem apoi o veste bună... nu știu dacă fratele Alex din Hamburg este azi aici. Este aici? Da. El este în mijlocul nostru. Treizeci de zile a fost în comă, medicii n-au mai avut ce-i face. El depindea numai de aparate. Și medicii s-au temut că dacă opresc aparatele atunci omul acesta își va lua rămas bun de la această lume. Și s-a întâmplat exact contrariul. Ei au oprit aparatele și el a revenit la viață. Avem niște frați și surori din Hamburg care au fost martori la acest lucru. Vă rog să vă ridicați. Soră scumpă, ridică-te. Da, tu.

Frații care au fost martori la aceste lucruri, împreună cu medicii... Iată-i. Deci, Domnul este credincios. Binecuvântat să fie Numele Lui minunat.

Apoi ieri, fratele Cukachka junior mi-a spus că fiul său a fost vindecat de epilepsie. Iată copilul! Suferea foarte rău. Noi ne-am rugat aici, și Dumnezeu și-a confirmat Cuvântul în tânărul acesta. Binecuvântat și laudat să fie Domnul. Poate că aici nu avem vindecări și pocăințe în masă, dar mulțumiri lui Dumnezeu că încă mai avem pocăințe, vindecări. Dumnezeu încă Își mai dovedește Cuvântul, și noi suntem foarte recunoscători pentru aceasta.

Poate ar trebui să mai spunem că dacă vrea Dumnezeu – întotdeauna doar dacă vrea Dumnezeu – de Paște, pe la mijlocul lui aprilie am dori să facem o călătorie în Hamburg, în vinerea mare, iar sâmbătă să fim la Berlin, duminică la Praga, luni la Böblingen, apoi peste două săptămâni, în data de 29 să fim la Salzburg, iar duminică, 30 aprilie, să fim la Zürich. Apoi urmează Bratislava... Suntem bucuroși pentru frații noștri scumpi care călătoresc și ei distanțe mari ca să fie aici. Dumnezeu să vă binecuvânteze, fie că veniți din Slovacia, sau din Republica Cehă, Polonia, Austria, Elveția, Franța! Noi cu adevărat venim de aproape și de departe - se poate spune că din toată Europa, și din alte părți ale lumii, ca să auzim Cuvântul Domnului.

Apoi, cu voia Domnului miercuri voi zbura în Pakistan, ca să vestesc cuvântul acolo în câteva orașe. Fratele mi-a spus că în Lahor va avea loc o mare adunare, unde vor fi reprezentați din multe culte. El are o funcție de conducere la ONU și în mai multe locuri, și a spus că are ocazia să cheme toate bisericile protestante la o adunare, și se așteaptă să vină câteva mii de oameni care să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi se va continua cu Karaji, Islamabad, și toate orașele pe care le putem cuprinde, ca să vestim Cuvântul Domnului. Lăsăm totul în seama Domnului; El știe unde se află ai Săi.

Am primit de asemenea două telefoane din Africa: din Kinshasa, și din alt oraș... Dumnezeu face lucruri mari iar noi suntem recunoscători pentru aceasta. Uneori sunt numai câțiva

oameni, dar alții pot fi câteva mii. Domnul îi cunoaște pe ai Săi, El cheamă afară și mântuiește, se descoperă și Îi călăuzește pe ai Lui într-un mod minunat.

Azi a fost pe inima mea ca „*bărbații ...să ridice spre cer mâini curate, fără mânie și fără îndoieli*” așa cum spune Cuvântul lui Dumnezeu și să-L rugăm pe Domnul Dumnezeu nostru să ne binecuvânteze și să fie cu noi și cu cei care ne ascultă acum, și mai mult, să poată să aibă loc o străpungere și Dumnezeu nu numai să vorbească cu noi, ci întreaga țară, Europa, lumea, să afle că Domnul trăiește și se descoperă în mijlocul poporului Său. Noi trebuie să înțelegem cât de serios a devenit timpul și cât de puțin timp ne-a mai rămas. Și s-o spunem așa cum este: nouă nu ne este suficient să înțelegem lucrurile care se petrec cu Israelul, cu țările arabe, unirea bisericilor, a culturilor și a religiilor, ridicarea Babilonului celui mare, globalizarea – faptul că recunoaștem aceste lucruri nu este suficient pentru noi. Noi dorim să cunoaștem partea aceea care ne aparține nouă, care ne-a fost făgăduită.

Și dorim s-o spunem foarte sincer: dușmanul va avea întotdeauna de grijă să provoace dezbinare în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Există două lucruri – de asemenea, chiar în cadrul mesajului timpului de sfârșit, în ceea ce privește vestirea Cuvântului: unii merg prea departe, iar ceilalți nu merg suficient de departe. Unii slăvesc un om, iar ceilalți nu-l iau deloc în seamă. Echilibrul este la mijloc. Și mulțumiri lui Dumnezeu că noi nu facem parte nici dintre cei ce merg prea departe nici dintre cei ce nu merg suficient de departe. Și nădăjduiesc că am găsit har înaintea lui Dumnezeu, și permitem să fim încadrați corect în sfânta Scriptură. Nu ce cred eu sau ce credeți voi că este corect, nu hotărârea mea sau a voastră este corectă – ci unde ne încadrează pe noi Cuvântul lui Dumnezeu? Cum ne găsim noi poziția noastră dumnezeiască în vremea aceasta, în planul de mântuire al Dumnezeului nostru?

Ieri am citit articolele de pe Internet, despre legăturile care se fac acum... și am înțeles de asemenea că toate drumurile duc la Roma iar aceasta devine tot mai mult capitala lumii. Oricine citește

constituția europeană va vedea ce scrie acolo ca titlu. Nu scrie că este o constituție europeană... Probabil va trebui să public acest lucru, pentru ca ochii tuturor oamenilor să fie deschiși. Este constituția romană – nu germană, nu austriacă sau de alt fel, ci este constituția romană. Iar dacă citim în Daniel 2 și Daniel 7, atunci știm ce spune prorocia biblică: vor ajunge la putere patru imperii mondiale iar al patrulea a fost imperiul roman. Acesta „nu a mai fost”, iar acum se ridică din nou, așa cum ne-a fost scris negru pe alb în prorocia biblică, deja cu două mii de ani în urmă. Deci, Dumnezeu cunoaște sfârșitul înaintea începutului. El poate să spună totul dinainte, cu precizie.

Și această putere mondială este numită „fiară”. Nu eu am hotărât să fie așa, ci Dumnezeu a hotărât astfel în Cuvântul Său. Patru fiare, patru împărății... Apoi, în Apoc. 17, curva călărește pe fiară. Nimeni nu trebuie să tâlcuiască aceasta. Puterea spirituală călărește puterea politică lumească, și are frâiele în mâini. Mai are cineva nevoie de vreo tâlcuire pentru aceasta? Eu nu cred. Înțelesul Cuvântului profetic ne-a fost dăruit de Dumnezeu prin harul Său. Noi n-am știut nimic de la noi înșine, ci Dumnezeu ne-a dăruit aceste lucruri.

Și să mai menționăm ceva: în secolele trecute credincioșii n-aveau nevoie să cunoască toate aceste lucruri, pentru că nu sosise încă vremea împlinirii. Însă acum, când a sosit vremea împlinirii, sigur că este necesar să vedem toate aceste lucruri. Și numai atunci recunoaștem dacă ni se spune în Apoc. 18, după ce ne-a fost dată descrierea amănunțită din Apoc. 17, „*Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, și despărțiți-vă.*” Deci acum, în vremea unirii... și vă spun că oricine intră acolo nu mai poate să iasă afară în momentul în care timpul a trecut. Atunci unii vor avea semnul fiarei, iar ceilalți, pecetea lui Dumnezeu. Atunci nu mai poate exista nici un amestec. Aceasta este ceea ce ne învață sfânta Scriptură. Noi, care credem Cuvântul lui Dumnezeu, avem făgăduința: Efes. 1.13 - „*Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit.*” La fel avem și făgăduința din Efes. 4.30: „*pecetluiți prin*

Duhul Sfânt *pentru ziua răscumpărării.*” Dar pecetluirea are loc numai după ce noi am primit Cuvântul adevărului. Nimeni nu pecetluiește un vas gol. Mai întâi trebuie să existe un conținut, și apoi conținutul prețios este pecetluit.

Mai întâi a fost o carte pecetluită, și Ioan a plâns (în Apoc. 5) pentru că nimeni n-a fost găsit vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecețile. Apoi a venit momentul când s-a spus: „*Iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, și cele șapte peceți ale ei.*” Iar dacă noi spunem azi că lucrul acesta s-a întâmplat, atunci prin aceasta v-am spus adevărul. Noi nu v-am ascuns ceea ce a făcut Dumnezeu în vremea noastră.

Numai așa pentru informația voastră... De fapt azi mi-a fost spus să... am fost rugat să mă refer la următorul lucru: voi știți cu toții că Dumnezeu mi-a dăruit harul să fiu împreună cu fratele Branham nu numai în adunările din Germania, ci și în USA. Nu am fost cu el numai în adunări, ci am călătorit în aceeași mașină cu el: el conducea iar eu am stat lângă el. Am mâncat cu el la aceeași masă. Am servit ceaiul cu el, la el acasă. L-am cunoscut personal pe fratele Branham timp de zece ani. Iar după chemarea din 2 aprilie, am fost în SUA, în decembrie. Și doar pentru orientarea voastră o spun: editura „Mai multă lumină” din Hamburg a publicat fotografia mea, în al doilea trimestru din 1963 – întreaga relatare: despre vizita mea la fratele Branham, despre depozitarea hranei...ei au publicat totul pe prima pagină în martie 1963. Toată mărturia este scrisă aici. Eu nu trebuie să inventez ceva. N-am nevoie să mă rog de oameni ca să creadă mărturia. Eu sunt convins că oricine este cu adevărat născut din Dumnezeu va fi străpuns de adevăr și va putea să-și dea seama dacă cineva se prezintă pe sine sau dacă respectivul are cu adevărat o însărcinare dumnezeiască, și dacă se găsește sub o poruncă a lui Dumnezeu, ca să vestească adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Nu a fost decizia mea, ci a fost hotărârea Domnului.

Și vă rog, amintiți-vă: de exemplu, când cel mai mare om din biserica primară – Saul – a avut trăirea Lui cu Domnul, Anania a fost condus la el, ca să se roage pentru el și să-și pună mâinile peste el. Dacă pe 3 decembrie 1962 sau 1963, am fost la fratele

Branham, atunci desigur că nu m-am dus ca el să-mi confirme însărcinarea, ci el mi-a spus prin descoperire ceea ce-mi vorbise Domnul în limba germană. El a repetat acolo, în limba engleză, cuvânt cu cuvânt. Eu nu aveam nevoie s-o facă, dar aveam nevoie de un răspuns din partea lui Dumnezeu. Calea biblică este întotdeauna cea mai sigură. Și credeți-mă, pe vremea aceea nu m-am gândit la toate detaliile care au avut loc la întoarcerea lui Saul, în legătură cu însărcinarea lui. Dar dacă azi privesc în urmă, atunci văd urmele biblice pe care noi umblăm azi, și vedem că Dumnezeu este în toate lucrurile. Iar cine n-a văzut-o până acum, fie ca Dumnezeu să-i deschidă ochii.

Apoi, de ceva vreme avem necazuri din pricina neînțelegerii lucrurilor pe care le-a învățat fratele Branham. Și probabil că trebuie să se spună odată aici: anumite probleme au apărut de când fratele Frank a făcut cele trei vizite în Chile. Și timp de patruzeci de ani, nici o biserică, nici un stat, nici un minister de externe, nici o ambasadă germană nu s-a interesat de acești sărmani oameni înrobiți. Numai după ce Dumnezeu a lucrat astfel ca scumpa noastră soră și fratele Schmidt Wagner au venit la Krefeld și m-au invitat acolo, și la scurt timp după aceea am și fost acolo... Și toți pot să mărturisească faptul că acela a fost punctul de cotitură, a fost deschiderea temniței iar oamenii și-au recăpătat drepturile omenești, și Dumnezeu i-a eliberat. Dar atunci s-au ridicat și bisericile și s-au folosit de guvern. Iar pretenția lor este „învățătura lui Branham, care spune că Eva a avut o relație cu șarpele, și care nu crede în trinitate”. Și aceste lucruri au ajuns la cele mai înalte nivele, au fost duse la cel mai înalt rang din guvern, și s-a ajuns până la expresia „Frank, Schaefer, și Branham”. Vă închipuiți cum se simt oamenii când li se spune că Schaefer s-a dus acum, și a venit al doilea sheffer în persoana lui Frank, și el vă subjugă din nou. [în limba germană schaefer înseamnă păstor – n.tr.] Nu vă puteți închipui în ce mod sunt prezentate acum astfel de lucruri...cu o asemenea violenție. Dar eu vă spun: Domnul este Biruitorul. Domnul este Biruitorul de pe Golgota, iar la sfârșit El va birui.

Ca să închei punctul acesta acum... Desigur că cei mai mulți știu despre această tragedie internațională, dar eu am avut posibilitatea să vorbesc la ministerul de externe, la Berlin. Întrebarea a fost cu privire la botez: „Dvs. i-ați botezat pe oameni, i-ați botezat imediat...” Am spus: „O clipă, vă rog. Ioan Botezătorul a predicat și a botezat. În ziua Cincizecimii s-a predicat, și trei mii de oameni au fost botezați în aceeași zi. Vă rog să-mi permiteți să acționez conform Cuvântului lui Dumnezeu.” Și am avut acolo o conversație plăcută. Este atât de minunat că putem să-L mărturisim pe Domnul înaintea celor cu rang sau înaintea oamenilor simpli, și să punem adevărul pe sfeșnic. Noi trăim într-un timp minunat, însă este o luptă. Și de fapt întotdeauna este o luptă între întuneric și lumină. Nu este vorba despre fratele Frank, și nici despre fratele Branham, ci puterile întunericului luptă împotriva adevărului și împotriva luminii.

Încă o informație: în sfânta Scriptură nu este scris totul într-un singur verset, sau într-un singur capitol. Totul este așa de răspândit în toată Scriptura încât aproape că ai putea să spui: „Dumnezeule, o relatare concentrată despre ceea ce s-a întâmplat în grădina Edenului ar fi adus claritate tuturor oamenilor.” Dar nu toți oamenii au nevoie de claritate. Voi și eu avem nevoie de claritate; poporul lui Dumnezeu are nevoie de claritate. Ceilalți refuză claritatea. Și noi am văzut în Mat. 13: Domnul a vorbit mulțimilor în pilde. Și cineva ar fi putut spune: „El a dus norodul cu vorba prin aceste pilde.” Nu! Pe oameni nici măcar nu-i interesa ce spunea El. Ei au venit cu mulțimea ca să vadă minunile – ei nu doreau să-L urmeze. Apoi El Și-a luat la o parte ucenicii și a spus „*vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor.*” Nu eu am hotărât așa! Nu mă faceți pe mine răspunzător de acest lucru, și nici pe fratele Branham. Dar trebuie să citim Geneza 3 și 4 fără prejudecăți. Și să nu citim numai un verset: „*Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui, și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au*

cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorțuri din ele.” Chiar și din acest punct ar trebui deja să fie clar: „...și-au făcut șorțuri...” De ce șorțuri? De ce nu a fost acoperită gura? Ar fi fost suficient dacă ar fi fost acoperită gura. Atunci ar fi fost liniște... Nu, nu! Apoi citim mai departe cum Domnul spune șarpelui: „*Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.*” Două semințe diferite... Sămânța lui Dumnezeu care urma să vină prin femeie ca să zdrobească capul șarpelui, și sămânța șarpelui. Și oricine dorește să citească în Biblie cuvântul „sămânță”, acesta se referă la urmași. Sămânța lui Avraam sunt urmașii lui Avraam; sămânța lui David sunt urmașii lui David. Trebuie să citim corect sfânta Scriptură. Aproape că am vrut să spun s-o citim cu o minte sănătoasă și deschisă, și să-L rugăm pe Dumnezeu să dăruiască har. Iar cine vrea s-o știe cel mai bine, să țină minte trei versete: Gen. 5 de la v.1 redă genealogia. De la Dumnezeu, Adam, Set, merge mai departe până la Enoh. O întrebare: a uitat Dumnezeu ceva? Nu este Cuvântul lui Dumnezeu suficient de întreg? De ce nu scrie în genealogie despre Cain? Dacă el ar fi fost cel întâi născut, ar fi fost scris și el acolo cu litere îngroșate. Căci în tot Vechiul Testament dreptul de întâi născut a fost în legătură cu binecuvântări deosebite din partea lui Dumnezeu. De aceea, Isus Hristos este cel întâi născut dintre mai mulți frați, binecuvântat cu toate binecuvântările lui Dumnezeu care vin peste cei întâi născuți.

Citim Gen. 5 de la v. 1: „*Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu. I-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, i-a binecuvântat, și le-a dat numele de "om", în ziua când au fost făcuți. La vârsta de o sută treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui, și i-a pus numele Set.*” Și apoi se continuă. Cine vrea s-o știe mai bine, trebuie să citească 1 Cro. 1. Aici scrie negru pe alb – nu într-o predică a fratelui Branham sau într-o broșură a fratelui Frank, ci în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. 1 Cronici 1.1: „*Adam, Set, Enoș, Chenan, Mahalaleel, Iered, Enoh, Metușelah, Lemec...*” ș.a.m.d. Aceasta este cartea neamurilor lui

Adam. Aici este scris: „*Adam, Set, Enoș...*” Ați îndrăzni să-l includeți și pe Cain aici? Poate cineva să adauge la Cuvântul lui Dumnezeu un singur cuvânt? Nu și iarăși nu! Dar cu toții avem nevoie de descoperire prin Duhul Sfânt. Chiar și în Noul Testament este confirmat: în Luca 3. Eu amintesc aceste lucruri pentru că acum se face mare tam-tam. Poate că dușmanul este și mai furios, dar acesta este un semn că știe ce-l așteaptă atunci când Dumnezeu Își descoperă Cuvântul Său.

Aici, în Luca 3, numai ultimele două versete: „*Matusala, ...Enoh, ...Iared, ...Maleleel, ...Cainan, ...Enos, ...Set, ...Adam, fiul lui Dumnezeu.*” Acum ce mai spuneți? Lipsește ceva de aici? A uitat Dumnezeu ceva? Nu. Iar dacă Ioan scrie despre Cain că el era de la cel rău, atunci nimeni n-ar trebui să tâlcuiască. Atunci ar trebui să fim mai întâi conștienți de ceea ce spunem când ne rugăm în rugăciunea „Tatăl nostru” „*izbăvește-ne de cel rău.*” Apoi trebuie să citim în 1 Ioan 2.13: „*Vă scriu, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel rău.*” Apoi ar trebui să citim cu respect și cu o inimă deschisă Mat. 13, și de acolo măcar v. 37-38: „*El le-a răspuns: „Cel ce seamănă sămânța bună, este Fiul omului. Țarina, este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina, sunt fiii Celui rău.”* Apoi continuă: „*Vrăjmașul, care a semănat-o, este Diavolul; secerișul, este sfârșitul veacului.*” Noi am putea merge din verset în verset cu tema aceasta care stârnește acum valuri pe plan internațional, și mai ales în presa din Chile. Eu vă întreb: putea fratele Branham, pe baza însărcinării sale divine, să treacă peste ceea ce au avut de spus Bisericii Pavel, Petru, și anume bărbaților și femeilor? I-a fost lui permis să treacă peste aceste lucruri? Nu. El a trebuit să pună pe sfeșnic rânduiala divină originală, așa cum a fost la început. Iar dacă în 1 Cor. 11 Scriptura ne spune că bărbatul este capul femeii, atunci acest lucru nu este nici o crimă și n-are nimic de-a face cu desființarea „egalității în drepturi”. Dacă femeia-și găsește locul ei corect, dat de Dumnezeu, atunci aceasta este egalitate și drept omenesc, și totodată dreptul dumnezeiesc. Cu aceasta fratele Branham n-a vrut să le pună pe femei într-o poziție inferioară bărbaților; el doar a scris că nu bărbatul a fost făcut pentru femeie,

ci femeia a fost făcută pentru bărbat. A avut el voie să scrie aceasta? Cum a fost la început? La început Domnul Dumnezeu a fost Creatorul, și a făcut pe primul om după chipul Său. L-a creat într-un trup, din cap până-n picioare. Iar Eva încă nu era. Nu sunt eu răspunzător pentru acest lucru, și nici fratele Branham. Aceasta este o parte din planul divin de mântuire. Eva era în Adam și a fost scoasă din el, carne din carnea lui, os din oasele lui. Tot așa și Hristos, ca al doilea Adam, a mers la cruce și coasta Lui a fost deschisă, a curs sângele, iar Biserica, care este Trupul Lui, a fost răscumpărată. Planul de mântuire n-a început doar în Noul Testament – în Noul Testament acesta este realizat, devine realitate, dar începe deja din Vechiul Testament. Apoi, dacă aducem Vechiul și Noul Testament la un numitor comun, atunci nu mai avem probleme, atunci ne găsim locul.

Iar acum un gând despre Biserica lui Isus Hristos. Haideți s-o spunem sincer: oare nu s-au ridicat toate bisericile mai presus de Cuvânt? N-au făcut acestea tot ce au vrut, cu Cuvântul? Aceasta să fie egalitatea în drepturi? Nu. Aceasta este lepădarea de Dumnezeu. A te îndepărta de Cuvântul Lui provoacă deranj în societate și în Biserică. În Biserică este valabilă doar rânduiala divină. Aș fi dorit ca domnul acesta care a citit predicile fratelui Branham și a subliniat câte ceva prin ele, să fi găsit și afirmația aceasta a fratelui Branham: **„Femeia este ceva minunat. Dacă Dumnezeu i-ar fi putut da bărbatului ceva mai bun decât o femeie, atunci ar fi făcut-o.”** Deci, și în acest punct, nu trebuie subliniate numai lucrurile care se potrivesc într-un anumit concept. În lucrurile duhovnicești trebuie să ne temem de Dumnezeu; unde nu este teamă de Dumnezeu, nu este nici respect de Cuvânt. Iar acolo unde nu există respect față de Cuvânt nu există nici un fel descoperire. Dacă nu avem respect pentru Cuvânt, Dumnezeu nici măcar nu ne poate vorbi.

Noi am ajuns la punctul în care nu mai ascultăm la tâlcuirile oamenilor. Am spus-o ieri: toți „părinții bisericii”, au fost niște păgâni, fie că proveneau din Tunisia sau Alexandria sau de unde-or mai fi fost, care s-au convertit la creștinism. Dar Dumnezeu are

nevoie de oameni care se întorc la Hristos. La ce creștinism să mă convertesc eu?

Frați și surori, a sosit clipa când Dumnezeu ne vorbește o limbă clară. El dorește ca rânduiala divină să fie instaurată în Biserică. Iar din aceasta face parte și căsătoria, chiar și divorțul. Pavel vorbește foarte clar în 1 Cor. 7 că dacă o femeie se retrage pentru rugăciune, acest lucru să nu dureze o perioadă prea lungă, ci ei să se împreuneze iarăși. Dumnezeu nu-i îngăduie unei femei să divorțeze. Și eu vă rog să nu răspundeți înapoi, ci să fiți de acord cu Dumnezeu.

Nici un bărbat... nici eu nu am putut împiedica acest lucru... dacă vine o asemenea zi, este cea mai îngrozitoare zi din viața unui bărbat. ...Unui frate în Hristos i s-a spus în ianuarie 1981, când era pe moarte: „Dacă vei ieși viu din acest spital, atunci primul meu drum va fi la avocat.” Iar fratele a ieșit din spital la sfârșitul lui ianuarie, și prima scrisoare din partea avocatului a fost datată cu 8 februarie 1981. Apoi s-a spus: „Dacă eu rămân cu tine, atunci nu pot distruge lucrarea.” Este suficient atât, despre tema aceasta.

Am spus aceste lucruri numai ca o declarație, nu ca o justificare. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne adevărat. Dar dacă Satana ia pe cineva care părăsește rânduiala divină, cine poate împiedica acest lucru? Cine se poate opune? Poate că Dumnezeu a permis această situație pentru ca oamenii să nu privească la un om, ci Cuvântul lui Dumnezeu să le devină scump, iar omul care poartă acest Cuvânt nici măcar să nu mai fie văzut, ce să mai vorbim despre a-l scoate în evidență.

Încă un gând referitor la tema aceasta. Fratelui Branham i-a mers foarte bine. El a fost fără pată în ochii oamenilor și în ochii lui Dumnezeu. Dar eu îndrăznesc să spun că din această cauză oamenii au făcut din el un dumnezeu, și așa procedează ei până în ziua de azi. Ei i-au dat cele mai nebiblice titluri, titluri pe care el nu le merită. Un om este un om, și fie el cel mai mare proroc, este tot un om. Dumnezeu folosește oameni prin care să vorbească, și eu nu am nici o problemă cu acest lucru. Nimeni n-ar spune că fratele Frank este ceva deosebit. Deosebit este Domnul, deosebit este Cuvântul

lui Dumnezeu. Nu un om este deosebit, ci Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi, putem doar să spunem că toți cei care sunt din Dumnezeu vor asculta glasul Domnului și atunci fiecare va mătura în fața ușii lui. Fiecare se va lăsa condus la pocăință prin Duhul lui Dumnezeu, fiecare se va cerceta personal înaintea lui Dumnezeu. Iar dacă se întâmplă acest lucru, atunci vom fi ajutați cu toții. Voi nu sunteți în locul meu și eu nu sunt în locul vostru. Fiecare își are drumul lui, problemele lui, și Dumnezeu va ajunge cu noi toți la țintă. Haideți să ne rugăm unii pentru alții, să-I mulțumim lui Dumnezeu unii pentru alții și atunci totul va fi bine.

Acum repede câteva versete, pentru zidire și mângâiere, pentru ceea ce avem noi foarte multă nevoie. Pavel scrie în Coloseni 3 cuvintele minunate adresate Bisericii alese. Deci, nu numai o campanie de evanghelizare, ci Cuvântul lui Dumnezeu adresat aleșilor... Pentru că este o mare diferență dacă avem undeva o campanie de evanghelizare sau dacă învățătura biblică este adresată Bisericii. Iar aici Pavel scrie... în Col. 3 de la v.12 *„Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.”* Deci, am putea merge la Efes. 4.22: *„cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.”* Omul născut din nou, cel care este cu adevărat născut din Dumnezeu, nu mai poate fi pârât de cineva – sângele Mielului care a fost vărsat pe crucea Golgotei, a fost o jertfă desăvârșită: nu numai că a terminat-o cu omul cel vechi ci a dăruit viața nouă și a făcut posibilă nașterea din nou. Același Domn, care a murit în trupul pământesc, a coborât în Duhul în locurile de jos și a înviat a treia zi, și a spus: *„Eu trăiesc, și voi veți trăi.”* În Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care a fost sămânța divină, însuși Cuvântul care a devenit trup, toți fiii și fiicele lui Dumnezeu au fost aleși deja de la întemeierea lumii ca să fie iertați, și să fie împăcați cu Dumnezeu și să primească sămânța dumnezeiască a Cuvântului, și prin aceasta au

fost născuți din nou prin Duhul, la o nădejde vie. Atunci îl înțelegem pe Pavel, când spune în Romani 8 „*Cine va ridica pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu?*” Numai pârâșul fraților îndrăznește să sfideze și să calce în picioare sângele, și să pârască. Haideți să nu ne punem niciodată de partea lui. Să fim întotdeauna de partea lui Dumnezeu. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Și atunci experimentăm viața cea nouă.

Ieri am citit cele două cuvinte din Psalmi: „Cântați Domnului o cântare nouă!” O cântare nouă pot cânta numai cei care au primit viață nouă din Dumnezeu. O cântare nouă poate cânta numai acela cu care s-a împlinit Ieremia 31: „Eu voi face cu voi un legământ nou, vă voi da o inimă nouă, un duh nou, o viață nouă...” Cât de des am cântat noi „Totul nou, totul nou...” Nu să ne îmbrăcăm cu ceva peste omul cel vechi, ci să ne dezbrăcăm de omul cel vechi, și apoi să ne îmbrăcăm în Cuvânt, și după aceea, să ne îmbrăcăm cu omul cel nou „*făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.*” Și de atunci încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni după trup, ci ne vedem în Hristos, răscumpărați prin Sânge, împăcați cu Dumnezeu – ne vedem ca fii și fiice ale lui Dumnezeu care au primit viața veșnică, rânduți să petreacă veșnicia împreună cu Răscumpărătorul nostru.

Frați și surori, răscumpărarea este atât de desăvârșită, încât nimic nu i se mai poate adăuga și nu mai este nevoie să i se mai adauge, ci noi trebuie să ne punem la dispoziția lui Dumnezeu ca El să poată să lucreze totul în noi prin harul Său. Este vorba despre smerenie, despre blândețe, îndelungă răbdare, și de aceea „*Îngăduiți-vă unii pe alții, și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.*” Și numai atunci se poate împlini „*Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii. Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea.*” Acestea sunt cuvinte minunate ale lui Dumnezeu. Încă odată întrebarea: unde este locul vostru din punct de vedere

biblic? Unde este locul meu din punct de vedere biblic? Unde ne situează Dumnezeu din punct de vedere biblic? Ne-am dezbrăcat noi de omul cel vechi? Am fost noi îmbăiați în Cuvânt, sau am uitat noi de curățirea păcatelor noastre din trecut? Noi trebuie să fim realiști înaintea lui Dumnezeu.

Și, frați și surori, ar fi frumos dacă ar putea avea loc o străpungere. Dacă Dumnezeu ar putea să lucreze în mijlocul nostru o asemenea credință desăvârșită... Știți cu toții căci cuvântul original pentru credință include ambele: și încredere și credință. Unele traduceri ale Bibliei spun „Credeti în Dumnezeu și credeți și în Mine” altele spun „Încredeți-vă în Dumnezeu și încredeți-vă și în Mine”. Aceste cuvinte aparțin unul de celălalt. Este vorba despre o încredere divină, ceva ce a lucrat Dumnezeu în noi. Și aceasta este întotdeauna descoperire. Nimeni nu-și poate lua ceva decât dacă-i este dăruit de Dumnezeu. Deci, predica să lucreze în poporul lui Dumnezeu ceea ce este necesar astfel ca Domnul să-Și poată atinge scopul Său cu noi și noi toți să ajungem la dreptul nostru, la dreptul nostru dumnezeiesc, prin harul Său.

Deci, să nu ne mai uităm unii la alții, să nu vorbim unii despre alții, ci ca și Avraam să ne încredem în Domnul. Și puteți citi în Rom. 4 – acolo scrie negru pe alb că i-a fost socotit nu numai lui ci tuturor celor ce au crezut ca și el. Și el a crezut ceea ce i-a făgăduit Domnul Dumnezeu. Dacă noi, în acest loc și în lumea întreagă, și toți cei care ascultă și care ne urmăresc, dacă noi toți credem așa cum zice Scriptura, atunci trebuie să sosească clipa când vor curge râuri de apă vie. Altfel nu se poate. Atunci trebuie să vină clipa când va avea loc străpungerea și Domnul Își va confirma Cuvântul într-un mod extraordinar.

Partea a doua care privește Cuvântul, este sfințirea. Dar și sfințirea este legată de răscumpărare. Și cei mai mulți oameni uită lucrul acesta. Dați-mi voie să vă citesc aceste versete. Se poate predica, se poate scrie despre toate, dar întrebarea este dacă am primit accesul de la Dumnezeu ca să vedem legăturile așa cum ne sunt arătate în sfânta Scriptură. În Evrei 12.12 este scris: „*Întăriți dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți; croiți cărări drepte cu*

picioarele voastre...” Cărări drepte...: „Croiți, croiți drum, pregătiți calea, luați orice piedică din calea poporului Meu!” „...croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat. Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, și mulți să fie întinați de ea.” Ce text! Ce descriere a căii ne-a fost lăsată în Cuvântul lui Dumnezeu! La ce ne-ar folosi să citim acest Cuvânt serios („fără sfințire nimeni nu va vedea pe Domnul”) dacă nu am citi Ioan 17.17: *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”?* Nu există sfințire decât în Cuvântul lui Dumnezeu! Sfințirea divină are loc în granițele Cuvântului lui Dumnezeu și nu în toate răstălmăcirile și explicațiile.

Apoi, avem vestea minunată din Evrei 10 – și anume ce s-a întâmplat pentru noi, pe crucea de pe Golgota. Evrei 10.14 *„Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.”* Ce probleme să mai avem noi? Răscumpărare divină, împăcare deplină, viața veche s-a încheiat, a început viața nouă, prin har. Omul cel vechi a fost dezbrăcat, omul cel nou a fost îmbrăcat. Cuvântul ne-a fost descoperit...

Și frați și surori, nu spun aceasta acum din pricina mea, ci o spun pentru că mă copleșește: gândiți-vă o clipă că Dumnezeul cerului se coboară în asemenea mod și ne vorbește în mod direct prin Cuvântul Său, și dăruiește prin harul Său descoperire tuturor celor ce pot să creadă din toată inima și pot să fie de acord cu ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Și prin aceasta suntem aduși cu toții la unirea credinței și a cunoștinței. Un singur Domn, o singură credință, un singur botez, o singură Biserică adevărată a lui Isus Hristos, care este Trupul Lui, plinătatea Celui ce umple totul. Frați și surori, aceasta este cea mai înaltă chemare care există. Și dați-mi voie să vă spun: Dumnezeu nu are altceva mai scump și mai valoros pe pământ, decât Biserica lui Isus Hristos, Domnul nostru. Și de aceea el este atât de preocupat de Biserica Lui. Celelalte sunt

biserici, părtășii, dar Domnul spune în Mat. 16.16-19: „*Eu ...voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.*” Și vedem că Domnul Dumnezeu Își zidește Biserica Sa și acum. Nu o biserică, un cult, ci Biserica Lui care este chemată afară din toate popoarele și limbile. Și gândiți-vă o clipă: Dumnezeuul cerului și-a făcut timp să vorbească cu mine și cu noi. Cine suntem noi, ca Dumnezeuul Atotputernic care umple toată veșnicia, să se coboare într-un asemenea mod, ca să vorbească cu noi cu un glas care se poate auzi, și apoi prin Cuvântul Său pe care-l face viu și ni-L descoperă. Sper să nu plece cineva de aici spunând „Fratele a vorbit foarte de frumos.” Fratele n-a vorbit bine sau rău, ci Dumnezeu ne-a vorbit prin Cuvântul Său sfânt și scump. Și numai cine primește predica în acest mod va lăsa ca Cuvântul să-și păstreze autoritatea și va spune „amin” la fiecare verset. Nu va spune „O clipă Doamne, Tu ai vorbit numai despre episcopi, dar nu și despre episcopite. Trebuie să mai scrii odată Biblia. Nu ai scris despre profetese ci despre proroci, nu ai scris despre evangheliste. O Dumnezeule, ce-ai făcut? Ești în cer, sau ești pe pământ?” Dumnezeu este în cer și este și pe pământ. Dumnezeu a știut exact ce a spus și ce a scris. El trebuie să rămână cu rânduiala Sa din creație și cu rânduiala din Biserică, de la început până la sfârșit. Și dacă Dumnezeu spune prin prorocul Maleahi „Iată, vă voi trimite pe prorocul...” atunci nu spune „Vă trimit două prorocițe.” Eu nu pot schimba nimic în Cuvântul lui Dumnezeu și nici nu doresc să schimb ceva. Aceasta este poziția mea. Dumnezeu să mă ajute. Dumnezeu să ne ajute tuturor să respectăm Cuvântul Său în toate aspectele. Pavel a îndrăznit să spună „*Femeile să tacă în adunări....*” „O, Dumnezeul meu, alegeți alți oameni care să ne predice o evanghelie modernă, care să ne scrie o Biblie nouă, adaptată acestor vremuri.” Eu vă întreb: Dumnezeu ar trebui să se conformeze acestor vremuri, sau poporul lui Dumnezeu trebuie să se supună Cuvântului Său, spunând „Doamne, lucrează cum dorești Tu cu Biserica Ta”? Noi ne supunem Lui, iar El va face toate lucrurile bine.

Frați și surori, multe lucruri ar putea fi spuse. Închei cu o rugămintă: vă rog să respectați tot Cuvântul lui Dumnezeu, de la Gen. 1 la Apoc. 22, ultimul verset. Fie ca acest Cuvânt să devină cu

adevărat o candelă pentru picioarele noastre. Și când devine o candelă? Când devine o lumină? Atunci când ne este descoperit prin Duhul. Frați și surori, noi am pășit pe terenul divin al descoperirii, și Domnul Dumnezeu nostru este în mijlocul nostru și ne vorbește prin Cuvântul Său și ni-l descoperă prin Duhul Sfânt. Acesta nu este un fanatism, ci este adevărul lui Dumnezeu în mijlocul nostru. Domnului Dumnezeu Cel Atotputernic să-I fie adusă lauda și cinstea. Cu siguranță putem cânta azi „Tu mi Te-ai descoperit.” Laudă și cinste... „Tu ești vrednic...” Aleluia. Amin. Să ne ridicăm pentru rugăciune. Fratele Russ se va ruga de încheiere. Poate chemăm doi sau trei frați care să mulțumească Domnului Dumnezeu în acest loc. Doresc să spun tuturor celor care ne ascultă și ne urmăresc „Dumnezeu să vă binecuvânteze”! El să ne vorbească și nouă și vouă prin același Cuvânt, și prin același Duh Sfânt să ni-l descopere. Nu știu dacă cele două surori au o cântare care se potrivește aici, dar este vorba despre dedicare, despre a ne alinia la Cuvântul lui Dumnezeu. Să ne dezbrăcăm de omul cel vechi, căci omul firesc nu primește lucrurile Duhului. Lucrurile duhovnicești trebuie deosebite și înțelese duhovnicește.

Dorim să ascultăm acum această cântare și să cântăm în inimile noastre. [...]

EL nu trece pe lângă noi. El vine la noi, El este în mijlocul nostru, după cum a făgăduit: „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*” Și „*acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” Frați și surori, încă o întrebare: oare nu a văzut Dumnezeu dorința voastră? Voi parcurgeți distanțe așa de mari, veniți ca să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu și ca să aveți o trăire nouă cu Dumnezeu... Și mai ales frații slujitori, care vin din diferite biserici și din diferite țări, ei sunt aici ca să asculte Cuvântul cu siguranță pentru un singur scop: să-l ia în bisericile lor, să-l ducă mai departe și să dea hrana duhovnicească pe care Domnul ne-o dăruiește întotdeauna cu atâta îndurare. Noi venim aici fără nici o pregătire – noi primim de la Dumnezeu și dăm mai departe Cuvântul. Aici nu este nici un manuscris din care să citim. Avem aici numai o carte: Biblia. Și-I

mulțumim lui Dumnezeu. Putem să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru credincioșia Lui pe care ne-a descoperit-o până acum. Cunoașteți cântarea „Mă rog pentru o trăire nouă cu Tine, Doamne”? Haideți s-o cântăm în duh de rugăciune. [...]

Aleluia. Laudă și slavă Dumnezeului nostru din veșnicie în veșnicie. Ne aplecăm capetele și rămânem în rugăciune liniștită. Dați-mi voie să întreb dacă este cineva care dorește să fie amintit în rugăciune. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Atâtea mâini s-au ridicat... Poate-l rugăm azi pe fratele Gilbert sau Kupfer să vină în față, ca să se roage cu noi. Unul în franceză iar celălalt în germană, iar apoi îl rugăm pe fratele Cukachka să mulțumească Domnului Dumnezeului nostru. Veniți în față, fraților. Cuvântul merge în toate națiunile. [...]

Credincios Dumnezeu, Îți mulțumim din adâncul inimilor noastre. Tu ne-ai vorbit și în dimineața aceasta atât de clar prin Cuvântul Tău. Îți mulțumim din toată inima că vorbești cu ai Tăi, că descoperi tainele. Tu nu ne-ai vorbit în pilde ci ai vorbit clar poporului Tău. Acum te rugăm binecuvântează-Ți copiii, binecuvântează-Ți poporul, pe toți cei ce au venit...

Laudă, cinste și slavă Îți aducem... Primește cinstea, primește lauda și închinarea din toate inimile și din gurile noastre. Slavă Numelui Tău minunat, Isus....

Slăviți puterea sângelui Său, a Cuvântului și a Duhului Său. Pentru că Dumnezeu este prezent. El își confirmă Cuvântul Său. El mântuiește, vindecă, eliberează, dăruiește descoperire. Aleluia. Noi suntem în Duhul lui Dumnezeu, sub sângele Mielului. Aleluia. Primiți toate lucrurile pentru care vă rugați, în Numele sfânt al lui Isus. [...]